

едно отъ дветѣ е вѣрно: или не разбираме свѣта, който Богъ е създалъ, или, тѣй както е създаденъ, не го удобряваме. Човѣкъ се намира въ сѫщото положение и кѣмъ себе си: или не се разбира, или намира, че не е създаденъ, както трѣбва. Природата признава следния законъ: когато всички удове на организъма сѫ здрави, цѣлиятъ организъмъ е здравъ. Ако само единъ удъ на организъма е боленъ, цѣлиятъ организъмъ страда. Този законъ се отнася, както до органическия, така и до психическия свѣтъ. Причината за заболяване на кой да е удъ на организъма е вѫтрешна, а не външна. Тя се дѣлжи на нѣкакви примѣси въ физическото или духовно тѣло на човѣка. Ако човѣкъ изложи ржката си на нѣкаквъ фронтъ, тя може да заболѣе. Щомъ ржката заболѣе, има възможност да заболѣе и другъ нѣкой удъ, както и цѣлото тѣло. Следъ това човѣкъ може да замине за онзи свѣтъ.

Какво представя онзи свѣтъ? Кога отива човѣкъ на онзи свѣтъ? — Когато фалира. Докато една банка не фалира, тя сѫществува. Щомъ фалира, тя изчезва, не се чува вече нейното име. Когато умре човѣкъ, кѫде отива? Хората казватъ, че умрѣлите отиватъ при Бога. Чудно нѣщо! Значи, фалиралите банки отиватъ при Бога. Това не е вѣрно. Когато една банка фалира, тя отива на сѫдъ, дето се преглеждатъ смѣтките ѝ. Какво нѣщо е сѫдътъ? — Мѣсто, дето се изправятъ кривите работи. Следователно, умрѣлиятъ отива въ сѫда, да се оправятъ кривите му работи. При Бога отива само онази душа, която люби Бога, която презъ цѣлата вѣчност е живѣла само заради Него и се е жертвувала за Него. За тази душа само казваме, че е служила вѣрно и преданно на Бога. Срещнете ли душа, която презъ цѣлия си животъ се е лутала отъ църква въ църква, тѣрсѣла Бога, очаквала тукъ или тамъ да я убеждаватъ въ Неговото сѫществуване, знайте, че тя не може да отиде при Бога. Тя е била въ училище, но това училище не ѝ е дало всичко, което ѝ е необходимо за приближаването ѝ къмъ Бога. Училището е мѣсто, което посочва на ученика правия пътъ, дава му правила, какъ да живѣе, какъ да развива ума, сърдцето и волята си.

Това, което сега говоря, е встѣпление къмъ онова, което ви предстои да изучавате. Запримѣръ, мнo-